

[Arbejdsministeren]

fremskridtspartiets folketingsgruppe, ikke mindst mellem hr. Voigt og hr. Poulsgaard, om, hvem der kan stille det mest opfindsomme spørgsmål. Jeg vil nok sige, at i den konkurrence må hr. Poulsgaard med dette spørgsmål føre med flere længder. Man kan næsten tale om en Taroks arvtager i dansk politik med det spørgsmål, der her er stillet.

Kan man virkelig forlange, at medlemmer af regeringen i spørgetiden i en krisetid skal stå inde for et interview i en avis blot under henvisning til, at den, der har givet interviewet, er medlem af det samme parti, som regeringen udgår fra. Så vidt jeg husker, er der 110.000 medlemmer af socialdemokratiet – der burde være mange flere, det vil jeg gerne indrømme hr. Poulsgaard. Der er 110.000 medlemmer af socialdemokratiet. Nu er vi altså blevet bedt om at kommentere ét partimedlems synspunkter på én sag. Hvad så med de 109.999 andre partimedlemmers synspunkter ikke blot på denne sag, men på andre sager?

Jeg vil selvfølgelig til hver en tid diskutere hr. Poulsgaards synspunkter med hr. Poulsgaard, og hr. Poulsgaard må meget gerne diskutere mine synspunkter med mig, men skal vi ikke overlade vurderingen af hr. Flemming Madsens synspunkter til den almindelige offentlige debat og derved spare folketingets sparsomme tid.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg ved, at vi i folketinget har den regel, at når man citerer, skal man anføre, hvor man har citatet fra. Det er helt i orden. Men man burde egentlig også have den regel, at når man nævner en mands navn, skulle man sige, hvem det var. Jeg vil gerne bede ministeren oplyse: hvem er egentlig Flemming Madsen?

Voigt (FP):

Når ministeren trækker mig ind i sin besvarelse, bliver jeg nødt til at sige til ministeren, at selv om man før 1973 ikke plejede at stille spørgsmål, har jeg én gang forklaret den socialdemokratiske regering, at »plejer« er død. Det skal ministeren lægge sig på sinde. Både hr. Poulsgaard, hr. Voigt og andre medlemmer af fremskridtspartiets folketingsgruppe stiller de spørgsmål, vi synes er relevante, og vi er hamrende ligeglade med, om

arbejdsministeren eller andre ministre heroppefra kommer med flabede svar. Vi vil slide de trin her tynde, så længe I misregerer Danmark på den måde, som I gør. Husk det!

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at når man beder om ordet som medspørger, skal indlægget indeholde et spørgsmål.

Poulsgaard (FP):

Det er da meget sjovt at stå heroppe og diskutere Tarok, og at ministeren kan tage kegler på nogle flabetheder. Undskyld, men det er det. For hvad er det, hr. Poulsgaard har forsøgt på nu gennem 20 år? At få en dialog med socialdemokratiet. Hvorfor har vi krisetider? Fordi det er gået lige præcis, som hr. Flemming Madsen siger i den artikel til B.T., og derfor hænger denne problemstilling sammen med krisetider i allerhøjeste grad. Derfor er det vel et af de mest relevante spørgsmål, der nogen sinde er blevet stillet i denne sal. Ministeren kan da godt tro, at ministre er sådan nogle guder, der ikke må ulejliges, men ministerens eget dagblad, Aktuelt, har da i hvert fald også taget fat på det, og det, Aktuelt skriver om hr. Flemming Madsen, den kendte TV-journalist, er ikke småting. Det tillader tiden ikke at jeg citerer heroppefra, men det viser simpelt hen, hvordan det ligger. Så kommer ministeren her og taler om de andre 110.000 medlemmer. Det er en fremtrædende mand i en offentlig debat, en mand, der har adgang til millioner af danske ofte flere gange om ugen, og hans synspunkter er selvfølgelig meget, meget relevante i debatten om, hvorfor vi bevæger os i krisetider. Kan ministeren ikke give et sagligt svar, men kun komme med nogle flabetheder, er jeg skuffet over arbejdsministeren. Vi har før kunnet snakke sammen på en saglig måde; lad os fortsætte med det.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg opfattede hr. Voigts indlæg som et spørgsmål til mig om, hvorvidt jeg ville betegne mit eget svar på hr. Poulsgaards spørgsmål som værende flabet. Hertil vil jeg gerne sige, at mit svar er nej, idet jeg tværtimod roste hr. Poulsgaard for at stille meget opfindsomme spørgsmål.

Når hr. Poulsgaard imidlertid insisterer på at få en besvarelse af spørgsmålet, om vi alle